

Številka: 035-4/2006, 10

Datum: 11.1.2010

Na podlagi 18. člena Zakona o preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 2/04, v nadaljevanju ZPKor) in 13. člena Poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 105/04) je Komisija za preprečevanje korupcije na seji dne 11.1.2010 sprejela naslednje:

M N E N J E Š T. 14

Ravnanje odgovornih oseb Študentske organizacije Slovenije v postopku javno objavljenega razpisa za prenovo sistema subvencionirane študentske prehrane nima znakov korupcije po 3. alineji 2. člena Zakona o preprečevanju korupcije in ne predstavlja konflikta interesov.

O b r a z l o ž i t e v :

Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju Komisija) je prejela dopis Študentske organizacije Slovenije (v nadaljevanju ŠOS), da preveri njihov javno objavljeni razpis za prenovo (elektronizacijo) plačevanja študentske prehrane. V dopisu povzemajo postopek razpisa in kot razlog za preverjanje navajajo »namigovanja« v medijih, da je edini preostali kandidat za izbiro predmeta naročila povezan z afero podjetja Ultra in aktualnim ministrom za visoko šolstvo. Komisijo prosijo, da postopek razpisa preuči v skladu s pristojnostmi po Zakonu o preprečevanju korupcije.

Komisija je v isti zadevi prejela še eno prijavo z očitki, da so v predmetnem razpisu podani razlogi za sum korupcije in nasprotje interesov. Prijavitelj meni, da je javni razpis sestavljen in prilagojen enemu ponudniku, hčerinskemu podjetju Ultra. Navedeno utemeljuje s tem, da edino to podjetje v povezavi z Ultra lahko izdelava razpisano rešitev, ker ima pogodbo z mobilnim operaterjem in razpolaga s tovrstno tehnologijo. Prijavitelj ugotavlja, da je ponudnik (ŠOS) sestavil razpisno komisijo tako, da je med njenimi člani tudi nekdanji vodja razvojnega oddelka v podjetju Ultra. V času, ko je bil zaposlen v Ultri, je po ugotovitvah prijavitelja, razvil plačilni sistem »Moneta«, ki je predmet razpisa. Nadalje prijavitelj ugotavlja, da je generalni sekretar ŠOS na redni seji, na kateri so med drugim razpravljali o elektronizaciji študentske prehrane, navzočim razkril, katero podjetje je favorizirano. Prijavo sklene z ugotovitvijo, da je iz navedenih dejstev razvidno, da gre v tem primeru za nasprotje interesov in sum korupcije.

Komisija je pozvala ŠOS, da pošlje dodatno gradivo, kar je, kljub temu, da je ne zavezuje Zakonu o preprečevanju korupcije, tudi storila. Iz odgovora in priloženega gradiva izhaja, da je bil sklep o začetku postopka javnega razpisa in ustanovitvi razpisne komisije sprejet na 23. redni seji dne 24.03.2009. Pred tem, leta 2007, je bila v okviru študijskih aktivnosti na eni od fakultet opravljena anketa o možnosti nakupa študentskih bonov in plačevanja študentske prehrane preko mobilnega telefona z Moneto, v kateri je sodelovalo več kot 9000 študentov. Okoli 95% anketiranih je odgovorilo, da se strinja s plačevanjem študentske prehrane preko mobilnih telefonov, velik delež anketirancev pa je takratni sistem plačevanja (boni) ocenil kot neustrezen.

ŠOS v odgovoru nadaljuje, da je odločitev glede identifikacijskega sredstva dne 13.01.2009 sprejelo predsedstvo ŠOS po presoji različnih medijev, ki jih je mogoče uporabljati v ŠOS. Odločitev so sprejeli tudi na podlagi gradiva skupine, ustanovljene leta 2008, ki so jo sestavljali člani predsedstva in stroke iz posameznih organizacijskih oblik ŠOS. Ta skupina je bila ustanovljena s ciljem, da pridobi in izmenja informacije za izbor najboljše rešitve. V skupini za elektronicizacijo, ki je razpis pripravila, oseba, ki je v prijavi navedena kot nekdanji vodja razvojnega oddelka v podjetju Ultra, ni sodelovala, ampak je bila kasneje imenovana v razpisno komisijo. V Ultri je bila pred tem zaposlena do decembra leta 2005, ko ji je v tem podjetju prenehalo delovno razmerje.

V razpisni komisiji predmetnega postopka je sodelovalo deset članov: predstavniki vseh entitet ŠOS, predstavnik Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve ter pravni strokovnjak. V začetku leta 2009 je ŠOS povabila na predstavitev več morebitnih ponudnikov z različnimi tehnično-tehnološkimi rešitvami, ki bi bile lahko vključene v sistem plačevanja študentske prehrane. Z izvajanjem »javnega razpisa« »prenova sistema subvencionirane študentske prehrane« po postopku konkurenčnega dialoga so v ŠOS pričeli dne 27.03.2009. V razpisni dokumentaciji za oddajo vlog so postavljene zahteve, ki jih je naročnik (ŠOS) postavil vnaprej za vse ponudnike oziroma kandidate enako. Do izteka roka za oddajo vlog sta se prijavila dva ponudnika. Za enega ponudnika je bilo po dokončanju prve faze konkurenčnega dialoga ugotovljeno, da ne izpolnjuje vseh tehničnih zahtev in je bil zato izločen iz nadaljnjega postopka. Na odločitev o izločitvi se ni pritožil, zato je odločitev postala dokončna.

Po tem, ko je Komisija dobila in preučila dodatno gradivo ŠOS, je drugemu prijavitelju predlagala sestanek, na katerem bi skupaj pretehtali ugotovljena dejstva in jih primerjali z razlogi za sum korupcije in nasprotja interesov, ki jih je navedel v prijavi. Prijavitelj je predlog sprejel in se sestanka dne 21.08.2009 v prostorih Komisije, udeležil. Ko se je seznanil z ugotovitvami Komisije v postopku preverjanja prijave, je prijavitelj ocenil, da razlogi za sum korupcije in nasprotje interesov dejansko niso podani ter v tem delu prijavo umaknil. Glede navedb o favoriziranju enega ponudnika pa je vztrajal, da je predsednik razpisne komisije ŠOS rezultate izbirnega postopka predstavil javnosti na seji študentskega zbora, čeprav je bil tedaj postopek javnega razpisa praktično šele na začetku in dokončna izbira ponudnika še ni bila opravljena.

Komisija je za pojasnila v zvezi z razpisom zaprosila tudi strokovno javnost - konkurenčno podjetje (eno izmed tistih, ki jih je predlagal prijavitelj), ki je na zaprosilo odgovorilo po naslednjih sklopih:

a) glede formalnosti postopka

1. razpis naj bi bil izpeljan primerljivo postopku javnega naročila po ZJN-2, vendar ne dosledno po ZJN-2, pri čemer ponudniki naj ne bi imeli možnosti uporabiti zajamčenih pravnih institutov (pritožbe, neodvisne revizije pred Državno revizijsko komisijo itd.). Konkurenčno podjetje je pred začetkom postopka, dne 5.2.2009, ŠOS-u in ŠOU predstavilo svoje možnosti za prenovo sistema financiranja študentske prehrane, pri čemer je opozorilo na prednosti in slabosti posameznih tehnologij in pri tem predstavilo svoj predlog. V odgovoru Komisiji je podjetje že samo ugotavljalo, da ŠOS ni subjekt, ki bi bil zavezan postopati po ZJN-2.

b) glede strokovnosti ponudnika

2. Konkurenčno podjetje je navedlo, da naj bi bil v razpisu kot primarni medij za identifikacijo študentov naveden mobilni telefon, pri čemer naročnik v razpisu ni dopuščal nobene drugačne tehnologije, kljub domnevno jasnim opozorilom stroke (navedena nekatera podjetja). Kot rezervni medij je bila sicer v razpisu predvidena t.i. brezkontaktna čip kartica, ampak le kot dodatna opcija.
3. S stališča stroke naj bi za identifikacijo posameznikov obstajali le dve možni tehnologiji z uporabo mobilnih telefonov in sicer a.) Ultra M-Pay/Moneta/Margento in b.) NFC (sodobna tehnologija za identifikacijo). Za sistem pod točko a.) naj bi bili ponudniki v Sloveniji le podjetje Ultra in njegova hčerinska podjetja. Sistem (pod točko b.) NFC pa naj ne bi bil še tako razširjen in naj ne bi bil primeren za masovno uporabo.
4. ŠOS naj bi tako vedela, da se lahko na takšen razpis javi le eno podjetje.
5. Način identifikacije z mobilnim telefonom in z uporabo sistema pod točko a.) naj bi bil s stališča stroke povsem neprimeren in neracionalen, pri čemer konkurenčno podjetje pravi, da domnevno niti en primerljiv sistem na svetu ne uporablja mobilnega telefona, kot primarne identifikacije študentov.
6. ŠOS naj bi izvedla razpis za izdelavo študije o najprimernejšem sistemu, ki naj bi jo kot najugodnejši ponudnik dobilo podjetje Micropos, ki je favoriziralo rešitev z mobilnimi telefoni. Pri tem konkurenčno podjetje navaja, da naj bi bilo to podjetje (Micropos) tesen partner s hčerinskim podjetjem Ulte. Pri tem Komisijo napoti na spletno stran Micropos-a, na kateri pa je navedeno le: *»Micropos je pričel z integracijo POS platforme HYPERCOM in Margento platformo POS terminmalov. Na tak način bomo združili prednosti obeh platform v enovit sistem, ki bo še bolj po meri trgovcev.«*

c) glede domnevnih koruptivnih povezav

- pri tem zaproseno podjetje navede, da o drugih morebitnih koruptivnih povezavah med »glavnimi in ostalimi« akterji razpisa nima podatkov.

Komisija je dne 10.9.2009 prejela še eno dopolnitev vloge s strani ŠOS v zvezi z javnim razpisom za elektronicizacijo sistema plačevanja študentske prehrane, iz katere izhaja:

- V razpisni dokumentaciji za oddajo vlog so bile navedene funkcionalne zahteve, ki jih je ŠOS zahtevala od vseh kandidatov, med katerimi je bila tudi zahteva, da se mora sistem študentske prehrane izvajati s pomočjo mobilnih telefonov. Navedene tehnične zahteve so predstavljale osnovno zahtevo ŠOS že vse od začetka razpisa.
- ŠOS je povsem avtonomna pri odločanju svojih tehničnih specifikacij ter ciljev, ki jih želi doseči z razpisom. Prav tako je bila opravljena anketa pri študentih, ki so v večini (95%) izrazili željo, da bi se nov sistem študentske prehrane vršil s pomočjo mobilnih telefonov.

- Odločitev o tehničnih zahtevah je bila sprejeta pred objavo razpisa. Drugi ponudnik, podjetje Bankart, je sicer ponudilo predmet razpisa v nasprotju z zahtevami ŠOS, vendar pa je v uvodni predstavitvi omenilo, da lahko ponudi tudi izvedbo sistema s pomočjo mobilnih telefonov in je bilo zato poklicano h konkurenčnemu dialogu.
- ŠOS ni naročnik po ZJN-2, vendar kljub temu izvaja razpise. Predmetni razpis ni javno naročilo, temveč zgolj javno objavljen razpis, za katerega veljajo pogoji oziroma omejitve, ki jih je ŠOS določila v razpisni dokumentaciji. Prav tako ŠOS nima sprejetega nobenega internega akta, ki bi urejal področje izvedbe javnih razpisov, saj k temu ni zavezana.
- ŠOS je komentirala tudi predčasno »objavo« prvega ponudnika, ki je prevzemnik del oziroma storitev, in sicer na naslednji način:
 »ŠOS je krovna organizacija, v katero se združujejo organizacijske oblike študentske organizacije univerz in študentski klubi kot študentske organizacije lokalnih skupnosti. Čeprav ima ŠOS lastno pravno subjektiviteto, njen izvršilni ter predstavniški organ sestavljajo izvršilni in predstavniški (zakonodajni) organi posameznih entitet. Predsedstvo ŠOS, ki je izvršilni organ ŠOS, je sestavljeno iz predsednikov vseh štirih entitet ter iz enega dodatnega predstavnika iz vsake entitete ter predsednika ŠOS. Skupščina ŠOS, kot najvišji predstavniški organ, je sestavljena iz Študentskih zborov vsake od treh Študentskih organizacij univerz, ter Sveta študentskih klubov. Vse politične in poslovne odločitve se sprejemajo s konsenzom vseh organizacijskih oblik, saj ima posamezna entiteta možnost veta na odločitve, ki se sprejemajo na ŠOS.
 Glede na navedeno se je bila ŠOS primorana odzvati na zahtevo (o pojasnilih v zvezi s potekom postopka izbire izvajalca) študentskega zbora ŠOU v Ljubljani, ki je najvišje predstavniško telo na ŠOU v Ljubljani in predstaviti informacije, ki so bile zahtevane. Z vidika predstavitve informacij je potrebno opozoriti, da študentski zbor ŠOU v Ljubljani ne predstavlja »javnosti« v smislu varovanja poslovnih skrivnosti, ter informacij postopka, temveč je eden izmed predstavniških teles, ki so sestavni deli Skupščine ŠOS. Študentski zbor ŠOU v Ljubljani je organ, ki ima na podlagi študentske ustave pravico, da je seznanjen s poslovanjem ŠOS ter z odločitvami, ki jih sprejema ŠOS. Iz tega vidika so vsi organi ŠOS dolžni poročati študentskemu zboru ŠOU v Ljubljani o vseh zadevah, ki se nanašajo na delovanje ŠOS, prav tako pa se mora ŠOS odzvati na zahtevo študentskega zbora ŠOU v Ljubljani po predložitvi relevantnih podatkov.
 S strani predsedstva ŠOS je bilo določeno, da zahtevane podatke predstavi predsednik razpisne komisije. Pri podajanju informacij se je le-ta v celoti držal pogojev, ki so bili določeni v razpisni dokumentaciji in s strani razpisne komisije. Predstavitev predsednika razpisne komisije je običajno sredstvo komuniciranja med entitetami ŠOS in tako ne more povzročiti dvoma v poštenost in transparentnost razpisa. Vsi organi ŠOS in entitet ŠOS so namreč imeli dostop do podatkov o trenutnem stanju javnega razpisa.«
- ŠOS je pojasnil tudi očitke glede imenovanja nekdanjega uslužbenca Ulte v razpisno komisijo: ŠOS je bila pred imenovanjem le-tega v razpisno komisijo obveščena o dejstvu, da je bil včasih zaposlen v družbi Ultra, vendar ŠOS ni imela nobenega razloga, da bi podvomila v visoko strokovno usposobljenost, neodvisnost in nepristranskost te osebe. Med prenehanjem zaposlitve v Ultri in nastopom mandata člana razpisne komisije je minilo več kot 5 let. Prav tako je razpisna komisija ŠOS štela 10 članov, odločala pa je z večino glasov vseh članov, zato glas enega posameznika v nobenem primeru ne bi mogel odločilno vplivati na izid glasovanja. ŠOS pri tem poudarja, da je neodvisno od članov razpisne komisije že pred začetkom izvajanja javnega razpisa definirala vse tehnične osnove za razpis, med katerimi je bila tudi zahteva po izvedbi sistema s pomočjo mobilnih telefonov.

Komisija je zaprosila tudi Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve (v nadaljevanju MDDSZ) za pojasnilo, ali ima kakšen inštrument nadzora oziroma pregleda nad porabo financ v tem konkretnem primeru, saj je pri postopku sodeloval tudi predstavnik MDDSZ. MDDSZ je odgovorilo, da Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o subvencioniranju študentske prehrane, ki je bil sprejet leta 2007, v 6. členu določa, da izvajalec, torej ŠOS, zagotovi vodenje evidenc za subvencionirano študentsko prehrano v obliki elektronskega zapisa z računalniško podprtim sistemom najkasneje za študijsko leto 2009/2010. To po navajanju MDDSZ pomeni, da ŠOS tako vsebinsko kot tudi finančno izvede prehod na elektronizacijo subvencionirane študentske prehrane. MDDSZ je imelo svojega predstavnika v razpisni komisiji ŠOS le in izključno z namenom, da je seznanjeno s samim potekom postopka.

V zvezi s tem primerom je Komisija dne 10.9.2009 prejela gradivo (kazensko ovadbo), iz katerega je razvidno, da sta se na razpis prenove sistema študentske prehrane prijaviли dve podjetji in v okviru tega podali vsaka svojo ponudbo. Stekli so postopki, pri čemer je bilo eno podjetje izločeno, in sicer Bankart. ŠOS je z drugim podjetjem nadaljevala konkurenčni postopek. Nato pa je dne 28.8.2009 na sedež ŠOS prispela »lažna« popolna ponudba (po naravi kot proti-ponudba ponudbi podjetja Ultra), pod katero se je kot zastopnik Bankarta podpisala oseba, ki dejansko ni zaposlena v tem podjetju. Podjetje Bankart je zaradi suma zlorabe njegovih podatkov, obrazcev in znamenj za sestavo lažne ponudbe, enemu od uslužbencev izreklo delovnopravno sankcijo.

Ugotovitve Komisije

Na podlagi podatkov in gradiva, ki so ga prispevali tako prijavitelji kot naročnik, drugi zgoraj opredeljeni organi in pravne osebe, je potrebno po sklopih izpostaviti dejstva naslednja in ugotovitve:

Formalnost postopka

- a) ŠOS je v razpisni dokumentaciji navedla, da gre za oddajo predmeta razpisa ob smiselni uporabi konkurenčnega dialoga, pri čemer je ta postopek definiran v razpisni dokumentaciji kot postopek, v katerem bo ŠOS opravila dialog s kandidati, ki jim bo predhodno priznana sposobnost za izvedbo predmeta razpisa, s ciljem oblikovati eno ali več rešitev, ki lahko izpolnijo tehnične zahteve in na podlagi katerih bo ŠOS izbrane kandidate povabila, da predložijo končne ponudbe. ŠOS si je v razpisni dokumentaciji tudi pridržala pravico, da razpisno dokumentacijo delno spremeni ali dopolni ter po potrebi podaljša rok za oddajo vlog, pri čemer so spremembe in dopolnitve sestavni del razpisne dokumentacije.
- ŠOS je javni razpis objavila v Uradnem listu RS št. 23/2009 z dne 27.3.2009. Na ta razpis sta pravočasno podali vlogi dve podjetji (ponudnika), in sicer Margento Storitve, d.o.o., in Bankart, d.o.o.. ŠOS je v postopku od Bankarta zahtevala dodatna pojasnila. Iz enega izmed pojasnil s strani Bankarta je tudi razvidno, da je v ponujeni koncept možno vključiti mobilni telefon kot identifikacijsko sredstvo. V nadaljevanju sta bila oba ponudnika povabljena k 1. krogu konkurenčnega dialoga, pri čemer je v povabilu opredeljen cilj predmetnega kroga, to je oblikovanje konkretnega sistema. Iz zapisnikov o vodenju 1. kroga konkurenčnega dialoga z dne 18.5.2009 je razvidno, da je podjetje Bankart »sicer ponudilo malo drugačno rešitev«, kot je bila s strani ŠOS zahtevana, vendar je naročnik navedel, da jo bo pregledal in o njej razmislil, saj »naj bi bila ponujena tehnološka rešitev zanimiva«. Obema ponudnikoma je bilo pojasnjeno,

da se bo razpisna komisija o nadaljnjih postopkih še odločila in ju o tem pravočasno obvestila. ŠOS je dne 27.5.2009 odločala ter isti dan posredovala obvestili obema ponudnikoma o soglasno potrjenem sklepu o nadaljevanju izvajanja konkurenčnega dialoga, iz katerega je razvidno, da je bilo za enega izmed ponudnikov (Bankart, d.o.o.) v prvi fazi dialoga ugotovljeno, da ne izpolnjuje vseh tehničnih zahtev ŠOS, zaradi česar je bil izločen iz nadaljnjega postopka. Drugi ponudnik (Margento storitve, d.o.o.) pa je izpolnjeval vse pogoje in se ga tako povabi v drugi krog dialoga, katerega cilj je bil dokončno oblikovanje konkretnega sistema za subvencioniranje študentske prehrane. Obvestilo oziroma sklep o nadaljevanju izvajanja konkurenčnega dialoga je vseboval tudi pravni pouk. Izločeni kandidat se zoper ta sklep ni pritožil, zaradi česar je sklep postal dokončen.

- Pri tem Komisija dodaja, da so lahko kandidati oziroma ponudniki skladno z določbami razpisne dokumentacije vložili pritožbo zoper odločitev ŠOS o izbiri kandidata ali izbranega ponudnika v roku 5 dni od prejema odločitve o priznanju sposobnosti ali v roku 5 dni od odločitve ŠOS o izboru izvajalca. Kot prvostopenjski organ, je bila določena razpisna komisija, ki jo imenuje ŠOS; pristojnost o odločanju o pritožbi zoper prvostopenjski organ pa je bila poverjena predsedstvu ŠOS.
- Iz navedenega izhaja, da je bilo zagotovljeno pravno varstvo ponudnikov, ki so se prijavili na javni razpis, kar pomeni, da je navedba konkurenčnega podjetja, katerega je Komisija zaprosila za pojasnila oziroma mnenje, glede nemožnosti podajanja pritožb neutemeljena.

b) Glede formalnosti postopka je bilo tudi izpostavljeno vprašanje ali je ŠOS zavezanec oziroma naročnik, ki mora v primerih razpisov postopati po določbah Zakona o javnem naročanju (ZJN-2).

- Pri tem gre za predhodno vprašanje, ki ga je bilo potrebno razrešiti, o katerem pa se, na prvo zaprosilo Komisije, resorno ministrstvo, ni določno opredelilo. Ker ZJN-2 opredeljuje organ, ki lahko ugotavlja status subjektov, to pa Komisija ni, se slednja ne more opredeljevati do tega vprašanja. Zaradi navedenega je Komisija še enkrat zaprosila pristojno ministrstvo za jasno in nedvoumno odločitev o statusu ŠOS-a, na kar je ministrstvo v skladu z ZJN-2 sprožilo postopek ugotavljanja statusa naročnika ter Komisiji dne 23.12.2009 posredovalo odgovor, iz katerega je razvidno, da ŠOS ni naročnik po določbah ZJN-2 in tudi ne naročnik po določbah Zakona o javnem naročanju na vodnem, energetskem, transportnem področju in področju poštnih storitev (Ur. l. RS, št. 128/06, 16/08; ZJNVETPS). Ministrstvo v svoji odločbi med drugimi tudi ugotavlja in dokazuje, da ŠOS ni neposredni ali posredni porabnik proračunskih sredstev.

Komisija je zaprosila tudi Državno revizijsko komisijo za podatek o tem, ali je kdaj obravnavala primer, v katerem je bila stranka v postopku ŠOS, pri čemer je bilo ugotovljeno, da ne.

V povezavi s tem sklopom in vsem navedenim pod točko a) in b) ter glede na očitke je potrebno še poudariti, da je sam naročnik navedel v dopisu Komisiji, da sicer ni zavezan ravnati po ZJN-2, vendar se je odločil, da bo postopek izvajal ob smiselni uporabi konkurenčnega dialoga. Tako je, po ugotovitvah Komisije, v delu, kjer se je naročnik sam zavezal, da bo ZJN-2 smiselno uporabljal, to tudi storil. Javni razpis je namreč objavil in s tem zagotovil transparentnost postopka, ponudnikom je tudi omogočil, da so pod enakopravnimi pogoji sodelovali v izbirnem postopku. Prav tako jim je omogočil pravno varstvo oziroma pritožbeni postopek, pri čemer pa ni bilo vložene nobene pritožbe. Izbirni

postopek je pokazal, kar so izločeni ponudniki sami pritrdili, da je edino izbrani ponudnik zmožen izvršiti naročilo. Prav tako je prijavitelj, po skupnem sestanku s predstavnikom Komisije, kjer so bile predstavljene ugotovitve in zbrana pojasnila, sam ugotovil, da razlogi za sum korupcije niso več podani in je od prijave v tem delu odstopil.

Komisija tako glede formalnosti postopka ugotavlja, da ni razvidnih kršitev dolžnega ravnanja odgovornih oseb naročnika (ŠOS) in ravnanje teh odgovornih oseb tako ne izpolnjuje znakov definicije korupcije po ZPKor

Strokovnost ponudnika

c) ŠOS je glede na ustanovni akt in druge njemu podrejene predpise povsem avtonomna in samostojna. Popolnoma avtonomna je tudi pri odločanju o svojih tehničnih specifikacijah ter ciljih, ki jih želi doseči z razpisi. Na takšni podlagi je bil tudi opredeljen predmet naročila.

- V zakonu o skupnosti študentov (Ur.l. RS, št. 38/94) je namreč v 10. členu določeno, da poteka finančno in materialno poslovanje in razpolaganje s pridobljenimi sredstvi pod pogoji in na način, določen s tem zakonom in akti Študentske organizacije Slovenije. Najvišji akt ŠOS je Ustava ŠOS, ki med drugim v 9. členu določa, da je v svojem delovanju avtonomna, pri čemer se ta avtonomija organizacijskih oblik ŠOS lahko omeji samo z akti, ki jih sprejme Skupščina Študentske organizacije Slovenije; v 37. členu je določeno, da je Nadzorna komisija ŠOS tista, ki izvaja nadzor nad poslovanjem predstavniških teles in organov ŠOS ter organizacijskih oblik, preverja smotrnost izdatkov in gospodarnost ravnanja predstavniških teles in organov in v primeru suma kršitve aktov, ki zavezujejo ŠOS. Nadzorna komisija sestavi predlog za obravnavo pred Razsodiščem Študentske organizacije Slovenije; v 43. členu je določeno, da notranji revizor opravlja finančno kontrolo delovanja ŠOS in njenih organizacijskih oblik v skladu z akti Študentske organizacije Slovenije. Podrejeni akt - Pravilnik o namenski porabi sredstev ŠOS z dne 18.1.2004 v svojem 13. členu določa, da se nadzor nad namensko porabo in sledljivostjo zagotavlja na dva načina: a) nadzor v obliki sistema dajanja poročil, b) nadzor v obliki neposredne kontrole Nadzorne komisije pri končnih prejemnikih sredstev.

d) Do očitka, da naj bi bil predmet razpisa oziroma zahteve iz razpisne dokumentacije s stališča stroke povsem nesprejemljiv in neracionalen, se Komisija ne more opredeljevati, saj to ne sodi v njeno pristojnost, niti ni za to strokovno usposobljena. Dejstvo je, da je več različnih teles ŠOS, tudi na podlagi ankete med študenti ugotovilo, da je prenova plačnega sistema študentske prehrane potrebna in da je izbrana rešitev najbolj primerna in to tudi jasno zapisala v razpisni dokumentaciji. Poleg tega je naročnik hotel s predlagano tehnološko rešitvijo zmanjšati zlorabe nakupa oziroma koriščenja študentskih bonov. Kot že navedeno, Komisija smotrnosti in racionalnosti ravnanja naročnikov ne more presojeti, ker to ni njena pristojnost. V delu, kjer gre za javna sredstva, Komisija pričakuje, da so to presojo opravili pristojni nadzorni organi resorja, ki nastopa kot predstavnik financerja.

Iz vidika točk c) in d) tako ni moč govoriti o kršitvah ZPKor, saj se je ŠOS (kot avtonomni organ) sama odločila glede predmeta naročila, Komisija pa se o primernosti oziroma strokovnosti le-tega v okviru svojih pristojnosti ne more opredeljevati.

Domnevno navzkrižje interesov pri članu razpisne komisije ŠOS

- e) Med prenehanjem zaposlitve v prijavi imenovanega »spornega« posameznika pri podjetju Ultra in njegovim nastopom mandata člana razpisne komisije pri ŠOS je minilo več kot 5 let. Pri tem je potrebno izpostaviti še to, da je ŠOS neodvisno od članov razpisne komisije že pred začetkom izvajanja javnega razpisa definirala vse tehnične osnove za razpis, med katerimi je bila tudi zahteva po izvedbi sistema s pomočjo mobilnih telefonov. Poleg tega je ŠOS bila predhodno obveščena o dejstvu, da je bila dotična oseba včasih zaposlena v družbi Ultra, vendar ŠOS (kot navaja sama) ni imela nobenega dvoma v visoko strokovno usposobljenost, neodvisnost in nepristranskost posameznika in ga tako ni izločila iz nadaljnjega postopka. Prav tako tudi ne gre izpustiti dejstva, da je razpisna komisija ŠOS v predmetnem primeru štela 10 članov, odločala pa je z večino glasov vseh članov. Po pregledu glasov je Komisija ugotovila, da je bila odločitev glede sklepa o povabilu enega ponudnika v 2. krog dialoga in izločitvi drugega sprejeta s strani vseh članov razpisne komisije soglasno. Prijavitelj je tudi s tem v zvezi, ko se je soočil z ugotovitvami Komisije, umaknil prijavo.

Komisija tako na tem mestu ni našla razlogov za sum konflikta interesov, saj, kot je opredeljeno v zgornji e) točki ni mogoče ugotoviti neposrednega ali posrednega vpliva dotične osebe na odločitve v zvezi s predmetnim postopkom.

Predhodno razkritje odločitve o izbiri in favoriziranje ponudnika

- f) Drugi prijavitelj je vztrajal pri očitku predhodne odločitve oziroma izbire ponudnika in favoriziranja ponudnika, kar naj bi storil generalni sekretar ŠOS (predsednik razpisne komisije ŠOS-a) na eni izmed sej študentskega zbora.
- Iz Komisiji razpoložljive dokumentacije je razvidno, da je generalni sekretar na seji Študentskega zbora predstavil potek postopka, saj je bilo od njega tako zahtevano, poleg tega pa so vsi organi in entitete ŠOS imeli dostop do podatkov o trenutnem stanju javnega razpisa. Prav tako je imela dotična oseba mandat ter pooblastilo ŠOS-a za nastop na študentskem zboru.
  - Pri tem je potrebno še dodati, da je iz zapisnika trinajste redne seje Študentskega zbora Študentske organizacije Univerze v Ljubljani z dne 21.5.2009 razvidno, da je generalni sekretar predstavil kratek povzetek dogajanja glede postopka elektronicizacije študentskih bonov, pri čemer je konkretiziral, kar je bilo znanega do tedaj, in sicer, da sta se na razpis prijavila dva ponudnika (Margento storitve, d.o.o., in Bankart, d.o.o.) in da je bila ponudba enega nesprejemljiva. K temu je dodal, da je bil razpis zasnovan tako, da se končna rešitev še najde skupaj z morebitnimi ponudniki, in da se bo komisija končno odločila, ali enega kandidata izločiti iz razpisa glede na to, da ni sposoben izpeljati projekta tako, kot je bilo zahtevano v razpisu. Generalni sekretar je pri tem nadaljeval, da se je predsedstvo bolj nagnilo k temu, da se ta sistem reši tako, da ne bo prioriteto uporaba nekaterih kartic, ampak karkoli drugega; edina opcija, ki je prišla v poštev, je mobilna telefonija. Dodal je še, da se torej postopek nadaljuje, saj naj bi skupaj z drugim ponudnikom našli morebitno tretjo rešitev. Generalni sekretar je v nadaljevanju seje tudi odgovarjal na različna vprašanja, med drugim je v odgovorih povedal glede Monete to, da je nekdanje predsedstvo ŠOU v Ljubljani imelo pomisleke glede uporabe mobilne telefonije, češ da je transakcija predolga, vendar pa naj bi bilo dejstvo to, da ta sistem, ki so ga predstavili (tudi s praktično izvedbo), temelji na drugih tehnologijah in poteka dosti hitreje; transakcija traja nekaj sekund. Po besedah generalnega sekretarja, je kandidat (ponudnik) izvedel tudi delujoči sistem

mestna vozovnica/kartica. Eden izmed navzočih je generalnega sekretarja vprašal tudi, če je prišel na sejo povedat, da so izbrali enega izmed dveh kandidatov za razpis, drugega pa zavrnili. Na to vprašanje je generalni sekretar odgovoril, da ni rekel, da so enega sprejeli, drugega pa zavrnili; drugi, konkretno Bankart, d.o.o., je pripravil projekt, ki ni sprejemljiv za razpisno komisijo, ker ne ustreza razpisnim pogojem, so pa z njim v dogovarjanju o tretji možnosti, plačilu z bančnimi karticami, vendar se mora ugotoviti, če je ta sistem možno izvesti.

- Pri tem pa je potrebno izpostaviti in opozoriti še na točko 2.7 (Postopek ocenjevanja vlog) iz razpisne dokumentacije, ki določa, da »je postopek ocenjevanja vlog tajen in da se od zaključka javnega odpiranja vlog do sprejema odločitve o oddaji javnega razpisa ne sme posredovati nobena informacija v zvezi s pregledom, obrazložitvijo, ocenjevanjem in primerjavo vlog ter priporočilom za izbor najugodnejšega kandidata katerikoli osebi, ki ni uradno povezana s postopkom ocenjevanja vlog«. Komisija meni, da so uradne osebe, povezane s postopkom ocenjevanja, le tiste osebe, ki so bile imenovane v razpisno (strokovno) komisijo ŠOS-a, kar je tudi razvidno iz a) 2.10 točke razpisne dokumentacije, ki pravi: »komisija bo vrednotila prispelle vloge na osnovi podatkov,...; b) zapisnika seje o imenovanju razpisne komisije, kjer so navedene njene naloge (izvedba odpiranja vlog ter ponudb, pregled in vrednotenje vlog ter ponudb, izvedba konkurenčnega dialoga itd.); c) zapisnikov o vodenju konkurenčnega dialoga itd. V sklopu navedenega Komisija meni, da je v obravnavanem primeru prišlo do kršitve predmetne določbe razpisne dokumentacije s tem, ko je generalni sekretar navajal določene informacije o poteku postopka in ponudnikih na seji Študentskega zbora, torej še pred sprejemom odločitve o oddaji javnega razpisa.

Zaradi navedenega Komisija sicer pritrjuje prijavitelju, da je slednji imel subjektivno upravičen razlog za dvom v poštenost postopka, vendar pa so iz zapisnika seje jasno razvidne naslednje navedbe generalnega sekretarja (citiramo navedbe zapisnika): *»Na razpis sta se prijavila dva ponudnika: Margento storitve, d.o.o., in Bankart, d.o.o.; ponudba enega ni bila sprejemljiva. Razpis je zasnovan tako, da se končna rešitev še najde skupaj z morebitnimi ponudniki, in najverjetneje v petek oz. ponedeljek se bo komisija končno odločila, ali enega kandidata izločiti iz razpisa, glede na to, da ni sposoben izpeljati projekta tako, kot je bilo zahtevano v razpisu.«* in *»Ni rekel, da so enega sprejeli, drugega pa zavrnili; drugi, konkretno Bankart, d.o.o., je pripravil projekt, ki ni sprejemljiv za razpisno komisijo, ker ne ustreza razpisnim pogojem. So pa z njim v dogovarjanju o tretji možnosti,...«* itd. Zaradi predmetnih navedb Komisija meni, da generalni sekretar kljub kršitvi določb (razpisne dokumentacije) o omejitvah posredovanja določenih informacij s posredovanimi podatki ni prejudiciral kakršne koli odločitve glede postopka razpisa in ni favoriziral določenega ponudnika, saj, kot je navedeno zgoraj, so vse možnosti tudi za drugega ponudnika ostale odprte (možnost druge opcije) in je razpisna (strokovna) komisija o tem odločala po predmetni seji študentskega zbora.

Kljub ugotovljeni kršitvi generalnega sekretarja Komisija ugotavlja, da pri zadevnem ravnanju ni mogoče govoriti o kakšni koristi (kot drugem obveznem pogoju za izpolnjevanje definicije korupcije), ki bi izhajala iz storjene kršitve, zaradi česar predmetno ravnanje ne ustreza definiciji korupcije po ZPKor.

Druga dejstva oziroma očitki

g) Zaradi razlogov za sum storitve kaznivega dejanja z lažno ponudbo podjetja Bankart je bila že podana kazenska ovadba na pristojno policijsko enoto, kar je bilo obrazloženo zgoraj. Komisija nima pristojnosti za preiskovanje sumov kaznivih dejanj, zato se do te točke ni pristojna opredeljevati, poleg tega pa predmetna zadeva v ničemer ne vpliva na preučevanje celotne zadeve v smislu očitane korupcije.

Glede na navedene ugotovitve, ki so opredeljene pod vsako točko (od a do g), Komisija zaključuje, da v postopku razpisa »Prenova sistema subvencionirane študentske prehrane« ni podanih kršitev dolžnega ravnanja odgovornih oseb Študentske organizacije Slovenije in s tem tudi ne znakov korupcije po 3. točki, 2. člena Zakona o preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 2/2004 in sprem.). S tem je mnenje utemeljeno.

Drago Kos
PREDSEDNIK